And we also learnt regarding Avodoh Zoroh – ותנן נמי גבי עבודה זרה

OVERVIEW

The גמרא questioned the meaning of the הכמים (regarding גמרא ביעור המץ), whether they require מפרר וזורק לים, or only זורק לים (without מפרר מפרר נורק לים cited a similar statement from "י regarding ע"ז that it requires שטיל לים אוחק וזורה לרוח או מטיל לים we also requires the שוחק סי חסt. תוספות תוספות ביין here must follow the view of רבנן there.

אומר רבינו יצחק דרבנן דמתניתין היינו רבי יוסי² דפרק כל הצלמים (עבודה זרה מג,ב) - The מפרר וזורה לרוח who permit משנה who permit משנה as an accepted way of שוחק וזורה לרוח who permits פרק כל הצלמים as a means of destroying "ע"ז.

תוספות offers an alternate view:

אי נמי מתניתין דהכא אתי שפיר כרבנן דהתם -

Or you may also say, that our משנה here works out well even with the רבנן there - דאמרו לו אף היא נעשה זבל ומגדל צמחים 5 ורחמנא אמר לא ידבק בידך וגומר

Where the רבנן said to ר"י, 'if you will be שוחק וזורה לרוח it will also become fertilizer and cause plants to grow, but the Merciful one said 'it should not cleave to your hand'', etc. the רבנן here agree to this concern, but nevertheless -

רהא דשרו הכא היינו משום דבחמץ כתיב לא יאכל ואינו אסור אלא כדרך הנאה 6 היינו משום דבחמץ כתיב לא יאכל ואינו אסור הכא היינו משום דבחמץ כתיב לא יאכל is because by המץ it is written ולא יאכל (and it [the המץ] should not be eaten), so it is not forbidden to derive benefit from המץ only in the usual manner one benefits from -

וכי האי גוונא לאו דרך הנאה היא -

_

¹ See משנה ע"ז מג,ב there disagree and disallow the שוחק וזורה לוח because it may be used as fertilizer and the writes (דברים (ראה) that א ידבק בידך מאומה מן החרם that ולא ידבק בידך מאומה מן ולא ידבק בידך מאומה מן.)

 $^{^2}$ It cannot be the פרק כל הצלמים in פרק כל who argue with ר"י (see footnote # 1), for just as they disallow שוחק וזורה לרוח as a method of destroying ע"ז, they would (seemingly) also forbid it for ביעור חמץ for the same reason that it may be used for fertilizer.

³ The words (ורחמנא) משנה do not appear in the משנה there.

⁴ See footnote # 1.

המץ איסור הנאה derive the ד' אבהו מחל כא,ב on כא,ב that both ר' אבהו מחל של derive the המץ איסור הנאה by איסור לא יאגל.

⁶ See the אמר גרא previously on כד,ב where כל איסורין שבתורה אין לוקין עליהם אלא דרך הנאתן (first) states that ר' יוחנן, ממא איסורין שבתורה אין לוקין עליהם אפילו שלא כדרך הנאתן, מ"ט משום דלא who (follows up on this ruling and) states הכל מודים בכלאי הכרם שלוקין עליהם אפילו שלא כדרך הנאתן, מ"ט משום דלא is used to prohibit it (also) המא הנאה (such as חמץ בהוא היסור שלא כדרך איסור מאיסור הנאה שלא כדרך איסור מאיסור הנאה whose איסור הנאה שלא כדרך איסור הנאה שלא כדרך שלא כדרך איסור הנאה שלא כדרך איסור הנאה sterived from שלא כדרך שלא כדרך איסור הנאה See 'Thinking it over'.

However, in this manner (of it being used as fertilizer), it is not דרך הנאה (and therefore it is permitted) -

אבל בעבודה זרה לא כתיב אכילה ואסור אפילו שלא כדרך הנאה:
However by אכילה is not written to proscribe its benefit (but rather its איסור הנאה is derived from ולא ידבק), therefore it is forbidden (to derive benefit from ע"ז) even שלא כדרך הנאה (such as being used for fertilizer).

SUMMARY

The רבנן here who permit מפרר וזורה לרוח may either be following the view of ר"י, or they may even agree with the רבנן and distinguish between אמץ where is permitted and שלא כדרך where even שלא כדרך is prohibited.

THINKING IT OVER

The distinction of the הוספות seems obvious, 7 why does not the י"י (in the first explanation) accept it?! 8

-

⁷ See footnote # 6.

⁸ See דבר שמואל בד"ה וצריך.